



**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim  
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,  
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,  
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus  
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati  
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

**Herbipoli, 1701**

Decas VII. Ab anno Christi 1260. ad 1270.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)



In Italia Eremita quidam Reinerius nomine auctor est publicæ flagellationis, quâ ex pietate in se quisque sæviebat : accedente autem deinde superstitione transit hæc castigatio in turpem sectam.

HÆRESIS RAIMUNDI LULLI.

**H**istrio hic cœpit libellos suos hoc anno spargere, dictitans Jesum Christum sibi in Crucifixi forma apparuisse, seque ex ejus ore doctrinam suam accepisse ;

1. *Afferebat Deum habere plures essentias.*
2. *Deum Patrem fuisse antequam esset filius, & hunc illo juniorem esse.*
3. *Divinam essentiam cum otiosa non sit, essentia, & naturam ( hæc sunt verba illius ) naturificare, bonitatem bonificare &c.*
4. *Spiritum Sanctum esse conceptum de Patre & Filio, qui modus loquendi erroneus est, à Patre enim & filio non per conceptionem aut generationem, sed per dilectionem spiritualem & æternam producit Spiritus Sanctus.*
5. *Crimen esse dicebat & injustitiam hereticum aliquem ulcisci :*



DECAS VII.

✻ *Ab anno 1260. ad annum 1270.* ✻

1261. **A**Nno 2. Michaëlis Palæologi Constantinopolis annis jam 56. à



à Latinis servata prodicione quorundam rusticorum, inmissis per veterem aquæ ductum 50. armatis viris occupata est ab Alexio Cæsare cognomento *Strale populo*, dum pergeret adversus Michaëlem Ætolixæ atque Epiri Despotam. Fugit Balduinus Imperator cum Pantaleone Justiniano Patriarcha. Aliunde autem Michaël Palæologus accurrens eam pedes ingressus est præcedente B. Mariæ Virginis imagine *Hodegetria*, sicut & Arsenius recepto iam Patriarchatu post Nicephori mortem. Ne potuit hoc gaudio diù Alexius frui, motus enim ab Angelo Michaële captus & Monfredo traditus, à quo permutatus est cum relicta Jo: Batatzis sorore sua. Joannes autem legitimus hæres Imperii excommunicatus est à Michaële, quem ideò Arsenius excommunicavit, sed ille Arsenium deposuit. Unde multæ turbæ exortæ populo in Principem rebellante, & quia tributis opprimebatur, Turcis perfidiosè sese dedente.

Veneti missâ ingenti classe brevè iterum Constantinopolim recuperassent, nisi Genueses plùs Græcis favissent, cum magno ipsorum & Imperii & Ecclesiæ damno.

Alexander IV. Papa moritur. Cui succedit Jacobus Pantaleon Patriarcha Hierosolymitano.



rosolymitanus, vir valde doctus, prudentia & moribus insignis, dictus Urbanus IV.

✽(1262.)✽ Urbanus IV. Cruce signatos immittit in Mansfredum Siciliæ tyrannum, cum verò his stipendia non numerarentur diffuxere copiæ, & Mansfredus ita prævaluit ut Pontifex cum suis Cardinalibus in urbem veterem confugerè coactus fuerit. Vires & animos novos Mansfredo addidit foedus cum Jacobo Arragoniæ Rege initum, datâ illius filiâ Constantiâ pro spe Siculi Regni obtinendi. Quidquid Pontifex, & quidquid Raymondus Pennafortius contradixerit, spes regni apud Jacobum prævaluit.

✽(1263.)✽ Michaël Palæologus Imperator Græcorum pressus tumultibus domesticis, & graviores externos metuens cogitat de unione Græcæ Ecclesiæ cum Romanâ: sed his curis solutus hanc sanctam cogitationem omninò deponit.

Urbanus IV. Regnum Siciliæ offert Carolo Audegavensi, fratri S. Ludovici Regis Galliarum, qui etiam (urgente potissimum Beatrice) illud acceptavit.

✽(1264.)✽ Vulsinii in æde S. Christi-næ hostia à Sacerdote fracta emisit sanguinem, cujus miraculi occasione Urbanus IV. festum Corporis Christi instituit, &  
hujus



hujus festi officium scripsit S. Thomas Aquinas.

Henricus Rex Angliæ à rebellibus proceribus suis, agmine ducente Simone Montfortio vincitur & capitur cum fratre Richardo, gemini autem filii Regis Eduardus & Henricus pro Patre obsides se ultro dederunt Montfortio, plus de Patre quam de regno solliciti.

Boleslaus Poloniæ Rex Jazygas populos majore ex parte delet, alios ad fidem Christianam compellit, ut eorum memoria penitus ab hoc tempore interierit.

✽(1265.)✽ Urbano IV. 6. Non. Octob. anno superiore mortuo, succedit Clemens IV. nonis Februarii electus, absens in legatione Anglicana, Guido Grossus antea appellatus, natione Gallus, & peritissimus Juris-Consultorum, exemplar Pontificum, omnibus bonis charus & malis metuendus.

Carolus Andegavensis Romam venit & à Pontifice Rex Siciliae ac Neapolis declaratur.

Alphonsus Rex Castellæ ingenti strage Mauros cædit, & Murciae, Granataeque Reges rebelles domat.

In Anglia deficientibus à Montfortio, rebellium capite, proceribus nonnullis & Eduar-



Eduardo Regis Angliæ filio captivo per fugam elapso, ingens pugna Regios inter & rebelles committitur, in quâ Montfortius cecidit, & victoriâ penes Regem stante, conversio rerum subitò facta & Angliæ pax & quies restituta. Corpus Montfortii fædum in modum dilaceratum est, ut Cadaver saltem pœnas viventi debitas persolveret. Quamvis non desint inepti aliqui, à quibus Princeps hic excommunicatus ut martyr evehitur, ideo etiam corpus ejus, jussu Clementis, exhumatum est, & omnia ea facta, quibus ficitia ejus sanctitas, & vana miracula ab aniculis asserta improbarentur.

✽(1266.)✽ Bendachar Sultanus Ægypti frustra Ptolemaidem tentat, Castrum autem Saphet capit, & cives Christum negare recusantes perfidiosè jugulat, & qui eos ad moriendum fortiter incitârunt, duo Minoritæ, & Prior Templariorum, vivi exco-riati sunt, quos verè Martyres esse lux Divina contestata est.

Carolus Andegavensis, retuso ad Beneventum Mansfredo, infesto invasore, regno Siciliae ac Neapolitano potitur, Conradino tamen Friderici & Ex-Imperatoris nepote, utriusque regni titulum sibi adhuc contra Pontificis voluntatem arrogante.

Cor-



Corpus Mansfredi ( sive Sultani Lucerin  
ut pii eum appellabant ) in terrâ profanâ  
conditum & lapidibus obrutum est : uxores  
& filii in vinculis interiêre.

✽(1267.)✽ Conradinus cum exercitu  
& Comite Friderico Austriæ Veronam accessit  
cedit, ultrâ autem tendere minis Pontifici  
prohibetur. Carolus Andegavenfis inter  
reâ cum à Pontifice Imperii Vicarius constitu-  
titus esset, Alphonsum inter & Richardum  
pendente lite, non abstinuit, ut se  
oblato regno dignum exhiberet, divisas  
copiis partim in Apuliâ Luceriam à Saracenis  
retentam obsidere, & partim Conradino  
obsistere.

✽(1268.)✽ Christianis in Oriente  
mutuis se se armis conficientibus, Bendachar  
Sultanus Ægypti Antiochiam captâ  
cæsis in ea septendecim millibus, & alios  
centum millibus in servitum abductis.

In hac urbe Moniales Virgines ne libidine  
Saracenorum objicerentur, sibi omnes  
præeunte Antistitâ, nasum præciderunt,  
quare ab impuris oppugnatoribus  
omnes cæcæ, ad cœlestis sponsi amplexus  
evolârunt.

Quinsay maxima orientis civitas, centum  
milliarium amplitudinis hoc anno à  
Tartaris capta cum tota Mangorum ( sic  
Tartari



Tartari Sinas appellant ) regione ; hanc Cobila Tartarorum Chamus in novem regna divisit, & singulis Reges vectigales imposuit, ut ipse Rex Regum diceretur.

Carolus Andegavensis Conradinum spernentem anathematis fulmen à Pontifice inflatum, pugnâ ad Tucinum lacum commissâ magnâ hostium strage editâ vincit. Conradus & Fridericus Calonum habitu fugientes ad Austram urbem Frangipanum dum annulum magni pretii vendunt, agniti, & ab insequentibus deprehensi ad Carolum perducti sunt: qui eodem loco monasterium in honorem S. Mariæ Victricis condidit, perpetuum suæ victoriæ monumentum.

Clemens IV. Papa moritur.

\*(1269.)\* Paratur magna expeditio à Christianis Occidentalibus in Saracenos, S. Ludovico cæteris prælucente, & Eduardo Regis Angliæ fratre eandem magno cum fervore suscipiente. Pro eâdem se strenuè paravit Carolus Andegavensis, Siciliae & Neapolis Rex, & nequid turbarum oriretur in regno suo, Conradinum Sveviæ, & Fridericum Austriæ Duces Neapoli ex juris formulâ publicè decapitari jussit, & utrique magnâ pompâ à tortore caput de-

K

mes-



messum est, & ambo terrâ profanâ sepulchra  
quia excommunicatione innodati erant.

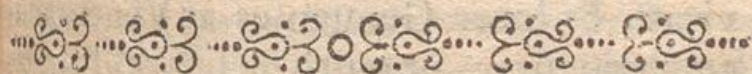
Eodem adhuc anno Eduardus Angliæ  
Regis frater cum magnis copiis in Syriam  
trajecit. Conscripta fuerunt pro hac  
peditione quindecim millia equitum,  
ducenta millia peditum. Alphonsus  
que Arragonius navigavit in Orientem  
ius expeditionis partem ambiens, sed  
versis ventis repulsus ad suos rediit; nolens  
enim Deus à Rege adultero res suas  
moveri.

✽(1270.)✽ S. Ludovicus Galliarum  
Rex cum ex exercitu in Africam venit, & Sa-  
racenos acie vincit, Carthaginem capiens  
Tunetum regni caput obsidet, sed peste  
castris ortâ, & amisso filio Joanne, ipse  
quoque lue afflatus, sanctissimè obiit. Con-  
sternatis hac morte Christianis Carolus  
Siciliæ Rex cum copiis appellens, animos  
reddidit; supervenit & mox Eduardus  
Anglus, aliique, à quibus victus Rex Tunetanus.  
Sed cum lues utrumque exercitum  
afflasset, pax inita est, utilior Carolo  
quàm Christianis gloriosa.

Ossa S. Ludovici vino decocta (nondum  
enim id ab Ecclesiâ prohibitum erat) in  
Galliam translata sunt, atque in æde S.  
Dionysii magnâ pietate servantur.



S. Ludovico successit Philippus III. annorum 26. cognomento *Audax* seu *Cor Leonis*, cui duo fratres supererant, Petrus Comes Alenconius, & Robertus, ex quo stirps Borbonia defluxit, quæ hodie S. Ludovici sanguinem & sceptrum Francicum servat.



## DE CAS VIII.

✽ *Ab anno Christi 1270. ad 1280.* ✽

1271. **P**ostquam 30. mensibus Sedes vacasset S. Petri, in Pontificem eligitur Theobaldus Vice-Comes Placentinus, Archi-Diaconus Lugdunensis, quo tempore in Ptolemaide versabatur: hoc Pontifice exoptari non poterat melior & dignior.

Philippus III. Galliarum Rex non tantum regni S. Ludovici, sed etiam virtutum hæres Comitatum Tolosanum, Alphonfi morte ad se devolutum adjungit regno suo, fortiter repressis, qui eum legitimum hæredem esse negabant, aliaque præclara peragit pro Ecclesiâ.

Marcus Paulus Venetus, annos natus quindecim, cum patre Nicolao & Matthæo patruo, sub auspiciis Cobyliæ filii Mangonis, magni Tartarorum Chami, totam Tartari-